

Köszöntelek Benneteket február első vasárnapjának estéjén: Békesség Veletek! A mai történetet olvasva az Evangéliumban három kérdés merült fel bennem: *Emberhalászás? Istenfélelem? Szent uralom?* Szeretném megosztani Veletek kétségeimet.

A tisztább látás kedvéért tisztítsuk meg lelkünket a bűnbánatban... Segítsen minket szerető Istenünk a jézusi útonjárásunkban...

Ének: Kyrie... Gloria...

Imádkozzunk! Istenünk, ha igazán meg akarsz váltani minket a Te Jézusod által, segíts minket visszatérnünk az ő józanésszel felfogható, egyszerű tanításához. Add meg ezt, aki él és szeretsz...

Evangélium Lk 5, 1-11

Történt pedig, hogy a tömeg áradt hozzá Isten igéjét hallgatni, míg ő a Genezáret tava mellett állt. Látott a tó szélén két hajót állni; a halászok kiszálltak, és mosták a hálójukat. Akkor beszállt az egyik hajóba, amely Simoné volt, és megkérte őt, hogy vigye egy kissé beljebb a parttól. Ott leült, és a hajóból tanította a tömeget. Amikor befejezte beszédét, ezt mondta Simonnak: „Evezz a mélyre, és vessétek ki hálójaitokat halat fogni!” Simon ezt felelte neki: „Mester! Egész éjszaka fáradoztunk, és semmit sem fogtunk. A te szavadra azonban kivetem a hálót.” És miután ezt megtette, a halaknak oly bő sokaságát fogták ki, hogy szakadozott a hálójuk. Intettek tehát a társaiknak a másik hajóban, hogy jöjjenek a segítségükre. Azok oda-mentek és megtöltötték mind a két hajót, úgyhogy csaknem elmerültek. Ennek láttára Simon Péter Jézus lábaihoz borult és így szólt: „Menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok, Uram!” Mert a nagy halfogás miatt, amelyben részük volt, félelem fogta el őt és mindazokat, akik vele voltak, hasonlóképpen Jakabot és Jánost is, Zebedeus fiait, akik Simon társai voltak. Jézus pedig így szólt Simonhoz: „Ne félj! Ezentúl már emberek halásza leszel.” Erre kivonták a hajókat a partra, és mindenüket elhagyva követték őt.

Pieter Norbert van Reysschoot: A csodálatos halfogás (Gent, Szent Péter templom)

A Jordánban fürdőzés, a pusztában ördögi kísértés, a Kánában bormámorban fürdőzés után, beindult a Mozgalom. A zsinagógák népe ámuldozik (kivéve Názáretet). Kafarnaum tere a meggyógyult betegek táncától porzik. Csak a hét fiú dolgozik. Éjszakákon át lesi a kis Tenger vizét, és egy fia halat sem fog. Csak a hálót mosogatja, miközben a Názáreti ács fia kibérel egyikük bárkáját, és mondja, mondja az Új Nótát. De Péter csak lógatja az orrát, és vele együtt a korábbi lagzis pajtások is búskomorak... Aztán jön a nagy csoda, a több tonnányi hal, és Péter felismeri az ács fiában az Istent. A hívásra pedig azon nyomban, társaival együtt pályát módosít, halfogdosókból emberhalászok lesznek... Ennyi a történet. A történetben kódolva van az a bizonyos három kérdés, ami szükségszerűen gellert kapott a történelem folyamán.

1) Embertérítés?

Ki nem tudja, hogy az örömhír átadásból mi lett a történelem folyamán? Térítő vallás, tűzzel-vassal, egyházi és világi hatalommal. De halljatok csodát! Egy tévedés, vagy tényleg csoda folytán egy pápa (ismétlem egy pápa!) kijelenti, már 2013 óta többször, hogy a „hittérítés ostobaság, értelmetlenség” (Ferenc)...

A neten találtam egy interjút. Egy családból való két hittérítővel készült. Az egyik egy jezsuita, aki 70 évet Dél-Amerikában hittérítősködött. A másik ennek a nagybácsinak az unokaöccse, aki egy kórház agysebész vezető főorvosa, aki szabadsága alatt Afrikában hittérít. Őket kérdezi a riporter, mit szólnak a pápa kijelentéséhez.

Az agysebész hallani se akarja, amit a pápa mond, mert ez nyilvánvalóan tévedés, csúsztatás. Hiszen Jézus megmondta, hogy „tegyetek tanítványommá minden népet...” De a nagybácsi így folytatja, hogy „tanítsatok minden népet a szeretetre”. Biztosan arra gondol, ahogy ő Chilében a bányászok között dolgozott, és a nyomornegyedekben faházakat épített, mert a „szeretetből való cselekvés sokkal hatásosabb, mint a hitigazságokról való prédikáció”. De az unokaöccse kitarat emellett, hogy egy katonakórházban minden reggel 40 másodpercben hirdesse a katolikus igét, ha kéri, ha nem.

Jézus nem Térítő volt, hanem Tanító, mégpedig arról a szeretetről, mely meg tudná változtatni az egész világot.

2) Istenfélelem?

A halcsoda történetben ott bujkál egy kérdés, hogy Péter miért veti le magát a földre Jézus előtt, a két bárkányi hal láttán? A vallásos biblikusok egyértelműen azt állítják, hogy Péter felismerte a Jézusban megjelenő Istent, és a zsidó gondolkodás szerint tudta, hogy aki az Istent meglátja, az meghal. Tehát az istenfélelem veti őt a földre, miközben azt dadogja: „Menj el tőlem, mert bűnös ember vagyok!”

Ebben a félelemben lehet valami. Mert, még aki a Szeretetistenben hisz, annak is számolnia kell azzal, hogy meglátva a tisztaságban ragyogó Valóságot, és mellette a maga hitványságait, inkább nem is szeretné látni a tökéletes Lényt. A kisgyerek, aki annyira szereti az apját, és tudja, hogy soha nem bántaná őt, de kiderül az apja előtt az ő rosszasága, inkább elmenekülne az apja elől. Bizony az ember belehalna inkább szegényébe, ha az Isten és mindenki megtudná valójában ki ő.

Nehéz elhinni, hogy a végtelen szeretettől nem kell félni. De Mark Twain írja: „Mindenkinek kiáll melletted, ha igazad van, egy igazi jóbarát akkor is kiáll, ha nincs igazad!” Isten igazi jóbarát! Előtte nem kell szégyellenie az embernek önmagát. Ő megvéd minket önmagunkkal szemben is.

Ami pedig Péter földre borulását illeti, ő mint halász igazán szégyellhette magát. Mert miközben Jézus újra elmondta örömhírét a Szeretet Istenéről éppen az ő csónakjában, már oda sem figyelt rá. Csak a kudarccal foglalkozott az éjszakai halfogás miatt, és azzal, hogy most jól leég a halásztársak és az egész tömeg előtt. Egy ács túltesz rajta, egy igazi szakemberen, ez a civil meglátja a mély vízben a halak tömeges mozgását!

Szégyen ez. Még el sem kezdődött a barátsága Jézussal, és Péter a föld alá (nem, a víz alá!) süllyedhet Jézus előtt.

3) Szent uralom

Jézus azonban nem mondott le az ilyen becsületes fickóról. Behálózta őt és társait a maga bizalmával. Megtalálta a módját, hogy erőszakmentesen és a barátságra építve megnyerje Pétert a világ legfontosabb ügyének, az új világ Örömhírének. Ambiciózus és becsületes ez a fiú, keménykötésű és lelkiismertes ember, aki képes lesz még pályát is módosítani. A halak kifogása helyett embereket tud majd megnyerni a jó ügynek. Hűséges is lesz mindhalálig, még ha bukdácsolva is.

Csak egytel nem számolt a Mester: a hiúsággal. Azzal, hogy már az elején gellert kap a meghívása. Miért is? Mert akkor már dicsfényben tündökölt a tömegeket vonzó Próféta, és a munkától agyon gyötört halászok ösztönösen is kapva kaptak a fényes karriert ígérő pályamódosításon. Mentségükre legyen mondva, ők legalább az álomból felébredve, a gyászos ébredés után is vállalták a Mesterhez hasonló gyászos véget. Ők megtettek mindent, amit megtehet az ember a szebb és jobb világért.

A Mester viszont a bitófáról lelki szemei előtt láthatta a történelem országútján végig vonuló, és az olcsó vallásos hitet választó és abból vidáman megélő térítő szent és nem szent uralmát.

--- Testvéreim! Úgy gondolom, hogy a világvallások helyett világváltásra lenne szükség. Nem valakinek a „vére árán”, hanem a zavaros hitek helyett egy világos erkölcsi Út követése módjában, ahogy a Názáreti Mester gondolta. A vallások mind hiteken alapulnak, bebizonyíthatatlan hiteken. Jézus nem új vallást akart, mert tudhatta, hogy nem a vallásokban és vallási hitekben van a megváltás, hanem egy új életformában. Igen, az általa tanított és megélt szeretetben. Mert a SZERETET az Isten!!! Ennek a szeretetnek hirdetése és megélése volt a küldetése. Ez lehet a miénk is!

[Kovács László online prédikációja elhangzott 2022. február 6-án.]